

Излъганиятъ слѣпецъ.

Разказъ по А. Шницлеръ.

I.

Бѣше топълъ и пролѣтенъ день. Високо надъ земята висѣха бѣли като памукъ облаци. А между тѣхъ се синѣеше чистото небе. Надъ ливадитѣ трепкаха чучулигитѣ и огласяваха въздуха съ веселитѣ си пѣсни. Слънцето грѣеше надъ разхубавѣлата се земя и събуждаше всичко заспало отъ зимния сънь.

Въ градината Петъръ и Павелъ вършеха нѣщо скришно. Павелчо седѣше до опрѣната о сливата стъл-